

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Epistola X. Alexandri Papae II. Ad VVilhelmvm Regem Anglorvm. Fidem laudat, eique ecclesiasticarum personarum defensionem, & Lanfranci causam commendat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

EPISTOLA X.

ALEXANDRI PAPÆ II.

AD VVILIEMVM REGEM ANGLORVM.

Fidem laudat, eique ecclesiasticarum personarum defensionem, & Lanfranci causam commendat.

Alexander episcopus seruus seruorum Dei carissimo filio Vvilielmo glorioso regi Anglorum salutem & apostolicam benedictionem.

OMNIPOTENTI Deo laudes gratiasque referimus, quod in hoc tempore licet mundus in maligno positus plus solito prauis incumbat studiis, tamen inter mundi principes & rectores egregiam vestræ religionis famam intelligimus, & quantum honoris sanctæ ecclesiæ, tum simoniacæ hæresis vires opprimendo, tum catholicæ libertatis usus & officia confirmando, vestra virtus impendat, non dubia relatione cognoscimus. Sed quia non iis, qui bona demonstrant, iustitia, sed in fine probatis præmium & corona promittitur, excellentiam vestram plena dilectione monemus, ut in studio Christianissimæ deuotionis vestræ persistatis: & primo quidem ecclesiæ Christi, quæ in regno vestro fiunt, religioso cultu, & iustis dispositionibus exornetis, commissa vobis regni gubernacula ita iustitiam tenendo tractetis, ut ex operum rectitudine, quod scriptum est, *Cor regis in manu Dei*, vobis manifeste congruat.

Admonet
Alexander
regem.

Rogamus etiam dilectionem vestram, ut ecclesiasticas personas ab iniuria defendatis: viduas, & orphanos, & oppressos misericorditer reieuando protegatis. Quoniam licet ille Rex regum & supernus arbiter totius regni, quod vobis tradidit, rationem a vobis exigat; pro his tamen districtius appellabit, quibus non fuerunt vires & arma, nisi vestra potentia. Ad hæc igitur perficienda, & aliarum virtutum incrementa percipienda, fratris nostri Lanfranci Cantuariensis archiepiscopi monitis & consiliis gloriam vestram hortamur acquiescere, quem carissimum membrum, & unum ex primis Romanæ ecclesiæ filiis lateri nostro assidue non adiunctum esse dolemus; sed ex fructu, quem ecclesiæ in regno vestro tribuit, consolationem eius absentia sumimus.

Præ-

Præterea eminentiæ vestræ notum esse volumus, quod De causis
Lanfranco missis.
causa Alricii, qui olim Cicestrensis ecclesiæ præsul dictus a suppositis legatorum nostrorum depositus est, non ad plenum nobis tractata videtur: ideoque, sicut in Canonicis cautum est, in pristinum locum debere restitui iudicauimus. Deinde causam eius iuxta censuram canonicae traditionis diligenter retractandam & definiendam prædicto fratri nostro archiepiscopo Lanfranco commisimus. Item sibi negotium de discernenda lite, quæ inter archiepiscopum Eboracensem & episcopum Dorcacestrensem de pertinentia dioecesis eorum est, firmiter iniungendo commendauius, ut hanc causam diligentissima perquisitione pertractet, & iusto fine determinet. In causis autem pertractandis & definiendis ita sibi nostræ & apostolicæ auctoritatis vicem dedimus, ut quidquid in eis, iustitia dictante, determinauerit, quasi in nostra præsentia definitum deinceps firmum & indissolubile teneatur. Multa vobis præter hæc significata dedissemus, nisi quod ea in huius dilectionissimi fratris nostri Lanfranci, & eiusdem fidelissimi vobis ore posuimus, ut eius viua voce & nostræ dilectionis affectum plenius cognoscatis, & reliqua nostræ legationis verba attentius audiatis. Deus autem omnipotens det vobis quæcumque sibi sunt placita velle & posse, ut & hic auctor sit vestri gubernaculi, & retributor in gloria sempiterni gaudii.

EPISTOLA XI.
ALEXANDRI PAPÆ II.
AD LANDVLPHVM.

Respondet quod non aliter quam cum consensu vxoris suæ monasticam vitam ingredi & votum continentiae emittere possit.

Alexander II. Landulpho in Corsica.

NO TIFICASTI te morte tenus infirmatum esse, & peccatorum tuorum recordatione, & terrore valde pauefactum, anxiæ quæsiſſe monachum fieri, & a tua vxore minis & terroribus eam occidendi ad hæc licen-

Concil. Tom. 25.

Iiii